

עֵימָר מִמֶּנּוּ שְׁהוּא מַעֲמִיד

גִּלְגָּל חֲמָה וְלִבְנָה : שְׁהוּן

שׁוֹלְטִין מִסּוּף הָעוֹלָם

וְעַד סוּפֵי : דָּא ר' שְׁמַעוֹן בֶּן

יֹחָאי סֵפֶר מִשְׁנֵה תוֹרָה הִיָּה

סִיגְנוֹן לִיהוֹשֻׁעַ : בְּשַׁעַה שְׁנַגְלָה

עֲלָיו הַקֶּבֶ"ה מִצֵּאוֹ יוֹשֵׁב וְסֵפֶר

מִשְׁנֵי תוֹר' בִּידוֹ : אִמַר לוֹ הַזֶּקֶן

יְהוֹשֻׁעַ אִמַץ יְהוֹשֻׁעַ לֵי יִמּוֹשׁ

סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וְגו' נִטְלוֹ

וְהִרְאָה אוֹתוֹ לְגִלְגָּל חֲמָה :

אִמַר לוֹ כִּשְׁם שְׁלֵי רֹמְמַתִּי

מִזֶּה : אִף אַתָּה רוֹם מִלְּפָנַי :

מִיד וְרוֹם הַשֶּׁמֶשׁ וְיָרַח עִמָּר

quiesces coram me, quo facto statim stetit Sol & Luna.

Sed supra jam dictum, quod in Genesi allegata verba non legantur; quare nec Genesim esse librum Recti esse potest. Nec conveniens est denominationis ratio, Genesim esse librum Recti, quia rectorum Abrahami Isaaci & Jacobi vita in eo describitur: Sic certe *Liber Rectorum* esset appellandus, non *liber Recti istius*. Sic nec liber Deuteronomii erit liber Recti, quamvis enim Ephraimi posteris gloria sit promissa, ea tamen æque omnibus posteris competit, nec soli Josuæ tribuenda. Omnia hæc sunt maxime coacta, & eum in finem ficta, ut traditionem a majoribus acceptam defendant. Quia Jonathan Chaldaeus interpretes tam Jos. X, quam 2. Sam. I. per li-

est: Josua enim descendit ab Ephraim, & subsistere jussit cursum Solis & Luæ, quæ sidera dominantur a principio mundi ad finem ejus. Aliter sentit R. Simeon filius Jochai, qui existimat, legem descriptam Josuæ fuisse hujus miraculi signum. Cum enim (Deus) ipse appareret, sedebat Josua, librumque legis descriptum in manu tenebat. Dixitque ipsi (Deus) bono & forti esto animo Josua! non recedat liber legis a te. Accepit Josua librum legis & monstravit illum sphaeræ Solis, dicens, quamvis non sim excellentior illo (Mose), attamen tu